

huffe paa, at naar de give Grundlovsdagen fri, er der kun Mening deri, naar de samtidig give Valgdagen fri. Det er den eneste Veie, ad hvilken man rimeligvis kan vinde den Grundlov tilbage, som Regjeringen har taget fra os, ellers havde vi kun det, som Regjeringen under os. Hvis vi give Valgdagen fri, vil en Del af det politiske Tryk være ophævet, de Herrere vide, hvad politisk Tryk der kan udøves paa en Valgdag. Ikke at give Valgdagen fri vilde være en daarlæg Tjeneste overfor Befolkningen. Naar vi have denne Lov under Behandling, saa tror jeg, at der ikke vilde være noget Meneske af demokratisk Overbeviisning, som vilde være med til at stemme mod Valgdagen som Fridag. Det vilde interessere mig meget at se, hvilke Medlemmer her af Thinget der vilde, naar de staa overfor Spørgsmaalet om Valgdagen som Fridag eller ikke Fridag, gaa imod og stemme nei. Skal man gaa ind paa det, som i Virkeligheden mest har Interesse for en enkelt Klasse af Industri-drivende, og som kun er et lille Fremskridt med Hensyn til Arbejderlovgivningen, og saa samtidig kaste overbord det, som har virkelig Betydning her? Det er det væsentlige, jeg har at sige om den ene Vændring, som interesserer mig mest af det, som Mindretallet har opstillet her.

Jeg vil kun tilføie et Par Ord om den anden Vændring, der er opstillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) og mig om Søndagens Brug. Jeg vil sige, at hvis jeg havde kunnet tænke mig, at nogt Menneske vilde have set i denne Vændring en Ervænkelse ikke alene af det Hensyn, der skyldes Folketirken her, men ogsaa af de Følelser, som i det Hele taget bejæle Medlemmer af Folketirken, vilde jeg ikke have været med dertil, saa vilde jeg have ment, at min særlige Stilling som Ikke-Medlem af Folketirken vilde gjøre det utilbørligt, at jeg stillede et saadant Forslag. Men det er ikke faldet mig ind og har ikke kunnet falde mig ind. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at den Dispensationsret, der gives Ministeren ved Flertallets Forslag, i Virkeligheden gaar ud paa det Samme som Mindretallets Forslag. Naar man fra Folketirkens Standpunkt mener at kunne gaa med til at sige, at Justitsministeren kan frit tillade visse offentlige Forlystelser og visse offentlige Forsamlinger om Søndagen, naar Sigt i det Hele taget kan tillades overensstemmende med Folketirkens Tarv, saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor det ikke kan være en Regel, at det sker. Der maa i den Henseende være et Enten—Eller; enten er det aldeles ikke overensstemmende

med, hvad Folketirken kan gaa ind paa og altsaa tillade, at der om Søndagen mellem 9 og 4 afholdes visse Folkeforlystelser og foretages visse Folkeforlystelser, eller ogsaa maa det være Noget, som i og for sig kan gjøres til gjældende Regel, uanset om vedkommende tilfældige Justitsminister har lyst til at tillade det eller ikke. Det Underlige ved denne Behandling er, at den ærede Ordfører her egentlig er enig med mig; det vil være svært for den ærede Ordfører at sige mig imod; skulde han følge sin Hjertens Trang, maatte han stemme for Mindretallets Vændningsforslag, det ligger i den ærede Ordførers Stilling. Han sagde til den ærede Justitsminister, at han skulde gjøre saa udstrakt Brug som muligt af sin Dispensationsret, men dertil svarede Ministeren nei, at han ikke vilde gjøre anden Brug deraf end den, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) tillod ham. Det er en Stilling, som den ærede Minister ubmærket godt kan indtage (Sidsigelse fra Justitsministeren). Ja, det sagde den ærede Justitsminister ikke, men det fremgik af Forhandlingene. Det ærede Medlem fra Frederiksøværk (Holch) er enig med den ærede Ordfører. Han stiller sig i alt Fald formelt saaledes, at han giver Justitsministeren en uindskrænket Dispensationsret til at tillade alt det, som Mindretallet ønsker, skal finde Sted, hvorimod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds siger, at det er Noget, han ikke vil være med til, han vil kun tillade det i enkelte Tilfælde. Han synes at mene, at det skal være en enkelt Søndag, en saadan særlig Forlystelsesøndag for ubemidlede Folk; der siges ikke hvilken Søndag — maaste vi kunde faae oplyst, paa hvilken Søndag den ærede Minister skal faae Anvendelse for sin Dispensationsret. Det lader til at blive en særlig Fastelavnsøndag engang om Aaret, som Ministeren kan lade afholde. Hvis det ikke er Tilfældet, da maa det gaa efter Flertallets Opfattelse, som jeg er enig med, og som er den, at Ministeren kan gjøre udstrakt Brug af den Dispensationsret, som der her tillægges ham. Men kan han det, hvorledes kan saa Flertallet være af den Mening, at det ikke maa blive Regel her i Landet, at en saadan Brug af Søndagen kan tillades? Men jeg vil sige, at jeg er lidt bange for, at hvis det kommer til at afhænge af den nuværende Minister, saa vil det blive en Art Høire søndag, som den ærede Minister tillader, saaledes at Høireconcerter og dramatiske Forestillinger, som falde i Regjeringens og det herkende Partis Smag, blive tilladte, medens Venstreforly-